

NØVN

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu okkum samkenslu og veittu hjálp, tá ið okkara kæri maður, pápi, abbi og verpápi

Hans Poulsen
á Skála

andaðist og varð jarðaður.

Takk fyri troystarrík orð í kapellinum. Takk til Emil Olsen prest fyri góða og viðkomandi talu í kirkjuni. Takk til kirkjutænara, gravara, sangara og serstøk tøkk til berararnar, sum bóru pápa, abba og verpápa sín til hansara síðsta hvíldarstað. Hjartalig tøkk til Hannu og Terja fyri so vakran sang og spæl í kirkjuni. Stór tøkk til kokkar, tykkum sum serveraðu, tykkum sum bakaðu og á annan hátt hjálptu til við ervinum. Takk til Niels fyri hjálp við ljóðinum í kirkjuni. Takk fyri blómur, kransar, heilsanir og gávur. Hjartalig tøkk til øll tykkum mongu, sum fylgdu Hansi til hansara síðsta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Marnhild v/familju

Føroya Myndakalendari 2014

Bíleggið kalendaran nú
og sendið hann út í heimin

Tel. 341800
Johanna Vang · johanna@sos.fo
Ann Christiansen · ann@sos.fo

SOSIALURIN
NÚ Á
IPHONE
OG IPAD

sos.fo
eblaðið

Vilhjálmur Gregoriussen

10. juni 1962 – 21. juli 2013

Vilhjálmur góði vinmaðurin, hjarta hevur ikki kenst tyngri áður enn hesar farnu dagarnar.

Tá ið tú missir ein sálarvin, sum so fáir unnast einum at finna á lívsleiðini, eru orð so fátøk, at tú mest sum gevst, áðrenn tú fær fest nakað á blað.

Tú hevur verið mær og Dianu ein so einastandandi vinur góði, altíð vinsælur, altíð trúgvur og umhusgin, altíð so ómetaliga ósjálvsøkin.

Diana og tú eru ikki syskin av blóði, men tú hevur verið sum ein eldri bróður hennara, sum altíð hevur verið har, og hevur vart hana og skilt hana í øllum støðum, ongantíð dømandi, altíð skiljandi og stuðlandi, hjartans tøkk fyri tað Vilhjálmur.

Øll vit menniskju hava lýti. Men tað er ilt at finna nakað lýti av týðningi hjá tær Vilhjálmur. Tú hevur eitt leiðaraljós innan í tær, sum hevur hildið tær á kós. Tú hevur havt eina stilla og sterka trúgv, klettafastur í tínum, men sum teir gomlu, lítilátin í framburði.

Hóast ósjálvsøkin hevur tú ikki verið uttan stremban, stillisliga og uttan hovásták hevur tú nátt so nógvum málum í lívsskeiði tínum, sum fáum er unt.

Í Súsan hevur tú funnið tín lívs kærleika. So týðum segði tú mær, at hon er betra helvt tín, og mildni og kærleikin sást í andlitsbrøgdum tínum, tá ið um hana varð tosað. Og sum tú segði: “Tað er henni fyri at takka, at eg havi alt tað eg havi her í lívinum.”

Takk Súsan, fyri alt tað, ið tú hevur verið fyri Vilhjálm, hjá tær hevur hann funnið sálarfriðin og styrkina í lívinum góða. Uttan teg hevði Vilhjálmur bara verið hálvur í ferð síni gjøgnum lívið. Tú gjørdi Vilhjálm heilan sum menniskja.

Tyngdin, ið liggur at hjarta tínum, nívir sálina so sáran, vit eru so ómetalaga sorgarbundin tína og Andreasar vegna.

Andreas góði, pápi tín elskaði teg so ómetalaga nógv, hann var so stoltur av tær. Og vit síggja so nógv av honum aftur í tær góði, tú er eitt so gott og deiligt menniskja. Tú skal vita góði, at pápi tín livir víðari í hjarta tínum, og har kann tú altíð kenna fløvan av honum.

Gunnar, tú og Vilhjálm-

ur hava havt eitt so einastandandi bróðurband. Mær festist í minni tá Vilhjálmur segði, at tað ongantíð hevði verið hálvtað klandursorð tykkara millum, tit hava verið signaðir sum bróður.

Angelika og Annika, tað er gott at vita at tit hava havt ein so góðan beiggja, sum onkursvegna var hin samlandi orkan í familjuni.

Og Grimhild góða, ein móður eigur ikki at síggja børn síni fara; men tíverri eru vit ikki harrar yvir lívsstreinginum hjá tí einstaka. Mátti tú funni frið í minnum um alt tað góða, sum Vilhjálmur hevur verið fyri teg og tíni, hann hevur verið eitt vælsignilsi hjá tær og tykkum.

Vilhjálmur góði, tú lá undir tí góða orðinum; har ið ósemjur vóru, rætti tú semjuhondina fram, eisini har órætturin var tær óskiljandi. Tú fer av hesum foldum við slættum borði. Hvør, ið enn situr eftir og ikki fekk greitt síni viðurskifti við teg skal

vita, at einki agg var innan í tær Vilhjálmur góði, tað lá ikki til tín. Mátti tað verði ein setningur til okkara, ið eftir sita um ikki at lata gomul sár bløða.

Pauli, Diana, Rani, Fríði, Tinna og Sólja vilja við hesum fáu orðum takka tær Vilhjálmur fyri allar tær ríku latur, okkum untist at hava saman við tær. Jesus Pápin fylgi tær góði.

Lívdirvi kemst ei av bínandi monnum.
Tað kemst av harðvunnum sigrum
vunnum
av leikandi árum
fast kreptar í lógva
í tolli at bárum
har rangt er tær sjógva.

Tá hendur umgirda
og knørrin fram hirða,
teir ótamdu synir
væl byggja várt land

Sum Kornus tú Vilhjálmur
stríðist á læri,
tí árin er brandur

og brynjan er farið.

Men brotasjógvar
enn reisast um streingir;
hvølva brátt bátin
og svølgja teir dreingir,
ið settu sær mál.

Men tókk at tú stríddist
um broddin hin harða.
Tær Atlandsmótið
vit seta sum varða.

Takk fyri alt vælsignaði vinurin Vilhjálmur.